

[Arbejdsministeren]

tror ikke på, at planen når at blive udarbejdet inden Nordisk Råds session i første uge af marts 1986. Til gengæld må jeg sige, at vi løbende herhjemme har beskæftiget os med kvindearbejdsløshed og uddannelse af kvinder, og at vi jo også i Nordisk Råd arbejder med en meget stor rapport om beskæftigelse og den økonomiske politik. Jeg mener, det er væsentligt, at man inddrager kvinderne i dette. Nu har de andre nordiske lande jo ikke samme ledighedsproblemer som Danmark.

Helle Degn (S):

Jeg er i den lykkelige situation, at jeg på alle forespørgernes vegne kan takke for de besvarelser, vi har fået. Jeg kan også meddele, at alle forespørgerne er enige om, at indsatsen skal følges op, der skal gøres et arbejde for at følge dagsordenen af 17. januar 1985 op med en beslutning om, på hvilken måde det kommende arbejde skal forestås. Derfor vil jeg på alle forespørgernes vegne – det vil sige alle partier minus fremskridtspartiet – fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til

- at arbejde og fremlægge en national handlingsplan i overensstemmelse med dagsordenen af 17. januar 1985 for ligestilling af kvinder og mænd inden 1. januar 1987 med fastlagte mål, økonomiske rammer og aktiviteter for den nationale indsats,
- at sikre, at bistandsmidlerne til projekter, som har kvinder som målgruppe, øges,
- at arbejde for, at der afholdes regelmæssige FN-verdenskvindekongresser hvert femte år, og at der samtidig hertil knyttes NGO-kvindekongresser. Sideløbende hermed nedsættes et udvalg, som skal følge FLS-papiret såvel på nationalt som på internationalt plan.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg vil på mit eget partis vegne gøre følgende bemærkninger til de oplæg, der har været fra de respektive ordførere.

Arbejdsministeren og statsministeren har jeg takket. Arbejdsministerens indlæg vil jeg komme med en ganske kort bemærkning til.

Arbejdsministeren kom med en bemærkning om, at nu skal kvinderne sørge for at kvalificere sig. Det tror jeg ikke der er nogen

af os der er uenige i. Det er ministerens forventning til kvinderne. Men jeg synes ikke, ministeren skal være uforstående over for, at kvindernes forventninger til ministeren er, at hun skaber vilkår, der gør det muligt for kvinderne at gøre sig mere kvalificerede.

Til fru Eva Møller den korte bemærkning om den offentlige mening, som er mobiliseret, at det er jeg delvis enig i. Problemet er, at det, jeg synes kommer mere til udtryk, er, at utålmodigheden kommer mere klart frem, uden at der rigtig sker noget. Det var det, vi gerne skulle hjælpes ad med at komme i gang med.

Fru Lone Dybkjær havde en bemærkning om debatten om den offentlige sektor, som bare skal vokse; det er der nogle der har en forventning om. Jeg tror, at mange kvinder, ikke mindst yngre kvinder, yngre generationer af kvinder, har en forventning om, at den offentlige sektor tilpasser sig de forandringer i familiemønstre og arbejds- og uddannelsesvilkår, de bliver mødt med.

Det er ikke alene et spørgsmål om, at den offentlige sektor skal udvides. Det er i høj grad et spørgsmål om, at den offentlige sektor skal forandre sig og leve op til nogle af de forventninger, de unge familier stiller. Fru Lone Dybkjær peger selv på daginstitutionsområdet som et fuldstændig underfundigt område. Det er en underfundig planlægning, der gør sig gældende her, set i forhold til, hvordan familierne reagerer og opfører sig, og den måde, de offentlige systemer planlægger på.

Noget af det i oplevelsen i Nairobi, jeg synes viser nye veje, og som ikke har været så meget omtalt her i debatten, er Forum 85, altså den alternative kvindekongress. Det var en helt speciel oplevelse af kreativitet og aktivitet. Nye og gamle kontakter blev knyttet, og netværk af kvinder på græsrodsniveau, af kvindelige jurister, kvindelige forskere og andre kvindegrupper, mødtes og prøver nu også i de kommende år at fremsætte nogle synspunkter og formulere deres krav til de nære og til den lidt større verden.

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at disse kvinder på græsrodsniveau får chancen for at mødes igen, at vi gør, hvad vi kan fra dansk side for at bakke en sådan mulighed op. Disse kvinder vil, som man taler om i Egmont H. Petersens Fondens bøger, udgøre en forandrende kraft.